

1 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige regler som af økonomiske, familiemæssige eller sociale hensyn indfører begrænsninger for eller som påvirker bobehandlingen i relation til fast ejendom, bestemte virksomheder eller andre særlige kategorier af aktiver, der er beliggende i den pågældende medlemsstat?

I den tyske lov om arv af landbrugsejendomme (*Anerbenrecht*) findes der særlige bestemmelser, der indebærer begrænsninger i henhold til artikel 30 i EU's arveretsforordning, idet landbrugsejendomme under visse omstændigheder er underlagt særlige arveregler.

Sådanne regler findes i bekendtgørelsen om gårde (*Höfeordnung*), der finder anvendelse som delvis føderal lov i Hamborg, Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen og Schleswig-Holstein og i de enkelte delstaters egen arvelovgivning (*Badisches Hofgütergesetz* og *Württembergisches Anerbengesetz* i Baden-Württemberg, hvor sidstnævnte kun finder anvendelse i arvesager, hvis afdøde er født før den 1. januar 1930, *Hessische Landgüterordnung* i Hessen, *Rheinland-Pfälzische Höfeordnung* i Rheinland-Pfalz og *Bremisches Höfegesetz* i Bremen). De øvrige delstater har ingen sådanne bestemmelser. Artikel 36, stk. 2, litra c), i arveretsforordningen bruges til at bestemme, hvilken lovgivning om arv af landbrugsejendomme der finder anvendelse. Derudover finder de individuelle regler for arv af ejendomme i den tyske civillovbog (*Bürgerlichen Gesetzbuch*) (§ 1515, stk. 2, samt § 2049 og 2312) anvendelse. De muliggør, at et landbrug kan arves af kun én medarving.

Bekendtgørelsen om gårde indeholder særlige arveregler for visse former for landbrugsbedrifter for at forhindre opsplitning af land- og skovbrug i forbindelse med arv. Ifølge reglerne i bekendtgørelsen om gårde skal kun én arving arve bedriften, hvorved det sikres, at økonomisk levedygtige bedrifter går videre til næste generation. Disse regler tjener ikke kun den enkelte bedriftsindehavers private interesser, men også offentlighedens interesse i, at effektive landbrugsbedrifter undgår opsplitning.

De øvrige medarvinger har krav på kompensation, om end det beløb, der kan fremsættes krav om, er lavere end ved andre former for deling af arv. Således beskyttes bedriften mod for høje krav om erstatning eller kompensation, der vil kunne true dens eksistens.

2 Finder disse særlige regler i henhold til denne medlemsstats lovgivning anvendelse på bobehandlingen i relation til ovennævnte aktiver, uanset hvilken lovgivning der finder anvendelse på skiftet?

I betragtning af det lovgivningsmæssige formål med arvelovgivningen, der er at sikre overdragelsen af landbrugsbedrifter mellem generationerne, finder ovennævnte særlige regler anvendelse på indenlandske landbrugsejendomme, uanset hvilke regler der ellers måtte finde anvendelse på arven efter afdøde.

3 Findes der i henhold til denne medlemsstats lovgivning særlige procedurer, der sikrer overholdelsen af ovennævnte særlige regler?

I tysk lovgivning er det i forretningsordenen for landbrugsanliggender (*Verfahrensordnung für Hofesachen (HöfeVfO)*) fastsat, at landbrugsdomstolen (*Landwirtschaftsgericht*) kan efterprøve, om testamentariske dispositioner eller aftaler om overdragelse af bedrifter er i strid med loven om arv af landbrugsejendomme.

Sidste opdatering: 23/11/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.